

РІЗДВО

Перед дитиною, загорнутою в пелюшки і покладеною в ясла, яку називають Богом, можливі дві реакції: або байдужість і зневага, або поклоніння. Сьогодні в усьому світі зустрічаються обидві реакції. Деякі, знаючи про цю подію з чуток, залишаються вдома, ніби це їх не стосується. Ми, а нас у світі мільйони, підходимо з ентузіазмом і поклоняємося йому.

Різдво – це така велика подія, що навіть сьогодні в наших містах і будинках лунає радісний спів ангелів. Їхня радість заразлива. Ми знаємо сенс цієї радості, яка полягає в усвідомленні, що Бог серед нас. Схилившись, прийнявши нашу людську природу, Він наближається до нас і таким чином єднає небо з землею.

Таким чином, через очі Дитятка з Вифлеєму, ми знаємо, що відтепер жодна мить, жоден момент, хай навіть найменший, не перестав бути важливим.

Бог народжується людиною, щоб людина могла народитися до божественного життя. Втілення є великою таємницею. Це не таємниця, яка спускається, а піднімається. Яка підносить нас, надає нам гідності і підносить нас. Вона висвітлює, наскільки важлива людина для Бога, кожна конкретна людина.

Ісус, лежачи в колисці, посміхається тобі і простягає свої маленькі ручки, щоб ти підійшов і віддав йому шану. Це сам Бог, який, якщо ти хочеш, назавжди стане поруч з тобою на шляху життя: він буде з тобою в твоїх радощах, буде з тобою в твоїх смутках, дасть тобі надію, коли ти її найбільше потребуватимеш, підніме тебе і підбадьорить, коли ти впадеш. Відкрий йому двері свого життя і свого серця. Він приходить до тебе. Дозволь йому обійняти тебе. Дозволь Його любові перетворити тебе. Ти цього потребуєш. Тобі лише треба наблизитися до Дитятка Ісуса, щоб відкрити в Ньому Бога, який любить тебе таким, яким ти є. Не чекай, поки ти станеш таким, яким мрієш бути, щоб Він тебе полюбив. Бог не може любити те, що не є реальним. Ти не хочеш цього розуміти. Бог приходить до тебе з любові до тебе в твоїй справжній реальності: з твоїми слабкостями, гріхами, ранами, нещастями. Він уже любить тебе, і любить таким, яким ти є. Тобі не потрібно докладати зусиль, щоб заслужити Його любов, і не потрібно ховатися від Нього, поки не вважатимеш себе гідним. Чи будеш ти боятися дитини, яка просить тебе про любов? Чи будеш ти обтяжувати немовля духовними теологіями, розумними міркуваннями та поясненнями? Сьогодні це не доречно. Його любов робить тебе гідним, очищає тебе, а не твої чесноти чи подвиги. Він лише чекає, що ти приймеш Його, візьмеш на руки і дозволиш йому себе любити.

Різдво робить нас дітьми. У ці дні, причащаючись, ми можемо повторити ту молитву, яку наші матері навчили нас у дитинстві: «Ісусе мого життя, ти дитина, як і я, тому я так люблю тебе, що віддаю тобі своє серце. Візьми його, візьми, воно твоє, а не моє». Як Йосип. Як Марія.